

עמ"ת 15193/02/14 - נתנאל מימוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע	
עמ"ת 15193-02-14 מימוני נ' מדינת ישראל	11 פברואר 2014
בפני כב' השופט גד גדעון	
העורר	נתנאל מימוני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ - עו"ד גיא אשר

ב"כ המשיבה - עו"ד זיכרמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט הנכבד לתעבורה באילת (כב' השופט ליאור ברינגר), מיום 26.1.14, במסגרתה, הורה על שחרור העורר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח ערבים, פסילה עד תום ההליכים וחתימת התחייבות וערבויות צד ג'.

העורר נעצר ביום 24.1.14, סמוך לשעה 03:10, בחשד לנהיגה בשכרות. כתב האישום הוגש ביום 26.1.14, ובמסגרתו נטען כי העורר נהג ברכבו, כאשר הוא שיכור, בתחילה סירב להיבדק, הכשיל את שש הבדיקות הראשונות ובבדיקה השביעית, נמצא אצלו ריכוז אלכוהול של 495 מק"ג לליטר אוויר. לאחר מכן, ביקש העורר לעיין בפלטי מכשיר הבדיקה וניקב את המסמך שנמסר לו במקום בו נכתבה תוצאת הבדיקה.

בהחלטתו מיום 26.1.14, קבע בית משפט קמא כי העבירה שבה הואשם העורר הינה חמורה, בין היתר, נוכח ההתנהגות המתוארת כלפי השוטרים שעצרו אותו. בית משפט קמא שקל לעצור את העורר עד תום ההליכים, אך לאחר שהובהר לו כי העורר צפוי להינשא החודש, ולאחר שהתרשם כי המפקחים המוצעים, יכולים לבצע את הפיקוח כנדרש, הורה לשחררו בתנאים שפורטו לעיל.

הערר מופנה נגד הרכיב של תנאי מעצר הבית בהם שוחרר העורר. נטען, כי ההחלטה אינה מנומקת די הצורך, כאשר בית משפט קמא לא התייחס באופן מפורש לעילת המעצר בהחלטתו, וכן נטען כי התנאים שהושתו על העורר, פוגעים

בחירותו למעלה מן הדרוש, נוכח מכלול הנסיבות.

המשיבה סבורה כי אין להתערב בהחלטה והדגישה כי העורר הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות שבוצעה בשנת 2011, אשר תכופ לאחריה, התנהג העורר באופן בלתי ראוי כלפי השוטר שעצר אותו לבדיקה, ואף גרם לו לפחד בכך שהתקרב אל השוטר בידיים קפוצות ובמבט מאיים.

לאחר ששקלתי את הטענות, סבורני כי יש להתערב בהחלטה ולצמצם את שעות מעצר הבית, אך לא לבטל את מעצר הבית.

העבירה המיוחסת לעורר, וכן ההתנהגות שבאה לאחר ביצוע העבירה לכאורה, מעידות על עזות מצח ומקימות עילת מעצר של מסוכנות לכשעצמן. עוצמת העילה מתגברת על רקע הרשעתו של העורר בעבירה דומה, כאשר גם אז התנהג בעזות מצח כלפי השוטר שעצר אותו, לאחר שביצע את העבירה לכאורה. נוסף כי לעורר, שהינו בן כ-29, וקיבל רשיון נהיגה בשנת 2004, תשע הרשעות בעבירות תעבורה (יוער כי אין לחובתו הרשעות בעבירות אחרות). יש חומרה גם בכך שביצע לכאורה את המיוחס לו, כאשר תלוי ועומד נגדו, מאסר על תנאי בר הפעלה בגין הרשעתו בעבירה שביצע בשנת 2011.

יחד עם זאת, סבורני כי המסוכנות הלכאורית גם על רקע כל האמור, אינה מחייבת תנאי מעצר בית מלא במסגרת השחרור והרכיב הנחוץ והמשמעותי יותר, הינו הפיקוח האנושי הצמוד במהלך כל שעות היממה, על מנת לוודא כי העורר לא ינהג ברכב.

בנסיבות האמורות, נוכח שעת ביצוע העבירה, ובהתייחס גם לעיסוקו של העורר המפעיל עסק הפועל גם בשעות הלילה, סבורני כי נכון לצמצם את תנאי מעצר הבית, כך שיחולו בשעות הלילה, מבלי לבטל את התנאי של פיקוח אנושי, ביתר שעות היממה. סבורני כי בתנאי האמור, יהיה מענה הולם למסוכנות הלכאורית של העורר, נוכח האמור לעיל.

לפיכך, מתקבל הערר במובן שבמקום תנאי מעצר בית מלא במהלך כל שעות היממה, יהיה העורר נתון בתנאי מעצר בית בכתובת שנקבעה בהחלטת בית משפט קמא, בשעות הלילה בלבד, משעה 00:00 עד 08:00.

יודגש כי על העורר להימצא בפיקוח צמוד של אחד הערבים לפחות, בכל שעות היממה.

יתר התנאים שנקבעו בהחלטת בית משפט קמא, לרבות הפסילה עד תום ההליכים, יעמדו על כנם.

היות שהעורר צפוי להינשא ביום 24.2.14, וכן צפויה להתקיים מסיבת חינה ביום 17.2.14, הרי שביום 18.2.14 וביום 25.2.14, יהיה על העורר להימצא במעצר בית לילי, החל מהשעה 02:00 במקום השעה 00:00, וזאת בכתובת הוריו, ברח' הר חרמון 31, באר שבע.

העורר יימצא בבית הוריו (בתנאי מעצר לילי, בפיקוח מי מהעריבים, בין השעות 00:00 עד 08:00) גם מיום 14.2.14 עד ה- 17.2.14 וכן בתאריכים 23.2.14 ו- 24.2.14. כמו כן, בסוף השבוע בו מתקיימת "שבת חתן"- 28.2.14 עד 2.3.14) רשאי העורר להימצא בתנאי מעצר בית לילי (בן השעות 00:00 עד 08:00), בבית הוריו בפיקוח מי מהעריבים.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ד, 11/02/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין